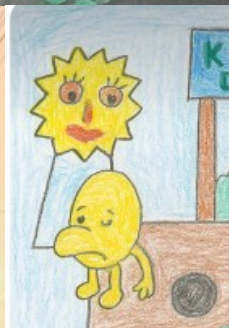

1.-3.kl. 04.04.2025.– Leļļu izrāde „MĒNESS TAURENIS”-

1.–3. klašu skolēni apmeklēja izrādi “Mēness taurenis” — aizraujošu un vizuāli bagātu pasaku par draudzību, drosmi un kāpura ceļu līdz taurenim. Skatuves gaismas, krāsainie tēli un smieklīgie rūķi aizrāva bērnus, bet stāsts lika aizdomāties arī par dabu un pārmaiņām. Mazajiem ļoti patika interaktīvie brīži un dzīvā mūzika. Lai gan dažiem bērniem valoda bija izaicinājums, jo viņi vēl tikai mācās latviski, krāsainā izrāde palīdzēja saprast arī bez vārdiem.

Bērnu atsauksmes (2.–3. klases):

Roberts, 2. klase: Man ļoti patika kāpurs! Viņš bija smieklīgs un kustējās ļoti ātri!

Lena, 3. klase: Rūķi bija jocīgi, es smējos, kad viņi ķēra tauriņu!

Maksims, 2. klase: Vislabāk bija, kad nolija lietus! Tas izskatījās īsts!

Sofija, 3. klase: Man patika, ka skanēja mūzika un Saule runāja kā pasakā.

Maija, 2. klase: Es gribu vēlreiz redzēt! Tauriņš bija ļoti skaists un labs.

Ričards, 3. klase: Bija ļoti jautri skatīties, kā viņi meklēja zagli.

Emma, 2. klase: Man bija bail, kad viss palika tumšs, bet pēc tam bija prieks.

Timurs, 3. klase: Es visu sapratu un tagad zinu, kā rodas tauriņi!

Amanda, 2. klase: Izrāde bija latviski, un es nesapratu visu, bet man patika gaismas un skaņas.

Nikita, 3. klase: Dažreiz bija grūti saprast, ko saka, jo latviešu valoda man vēl nav stipra.

Cirka māksla ienāk skolā – prieks, kustība un pacietība

Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas skolēni nesēn piedzīvoja ko patiesi īpašu – cirka nodarbību mākslinieku vadībā, kas pārvērtā sporta zāli par īstu cirka skolu. Sadarbībā ar cirka māksliniekiem bērni atklāja, ka cirks nav tikai šovs, tas ir pacietības, radošuma un kustību mākslas apvienojums, kas palīdz attīstīt koordināciju, līdzsvaru, domāšanu un neatlaidību. Nodarbības laikā skolēni iemācījās žonglēt, grieza šķīvīšus, staigāja uz koka ķekātām un trenēja līdzsvaru uz pedāļiem. Katrs varēja izmēģināt ko jaunu un pārvarēt mazus izaicinājumus – pacelt bumbiņu, noķert šķīvī, sajst līdzsvaru. Skolēnu sejas bija redzams prieks un gandarījums. Tā bija ne tikai kustība, bet arī emociju nodarbība, kas trenē ne tikai ķermeni, bet arī gribasspēku un drosmi mēģināt no jauna.

Cirka nodarbība parādīja, ka žonglēšana un līdzsvara prasmes attīsta roku-acu koordināciju, spēju koncentrēties un uzlabo arī neiromuskulāro līdzsvaru. Turklāt tas bija jautrs piedzīvojums!

Klases audzinātāju atsauksmes

Marina, 1.a klases audzinātāja: Bērniem bija liels prieks! Viņi ne tikai mācījās jaunas prasmes, bet arī iemācījās būt pacietīgi un palīdzēt viens otram. Cirka nodarbība bija īsts piedzīvojums – jautrība, kustība un prieks vienā!

Jeļena, 1.b klases audzinātāja: Paldies par šo nodarbību! Mūsu bērniem ļoti patika izmēģināt žonglēšanu un līdzsvarošanos – tas bija kas jauns un aizraujošs. Bērni vēl ilgi pēc tam runāja par to, ko viņi ir iemācījušies un ko vēl gribētu mēģināt.

Irina 2.d klases audzinātāja: Šī bija viena no tām nodarbībām, kas bērnus patiesi iedvesmoja. Viņi atklāja, cik svarīga ir pacietība, kad šķīvīšis negriežas vai bumbiņa nokrīt – un mācījās nepadoties. Lieliska pieredze visiem!

Ceļojums miniatūru pasaulē

2025. gada pavasarī Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas 4.–5. klašu skolēniem bija iespēja piedalīties radošā un izzinošā nodarbībā par telpisko miniatūru mākslu. Skolēni iepazīna, kas ir miniatūras, kādi ir to veidi un kā tās tiek izmantotas dažādās jomās — filmās, arhitektūrā, scenogrāfijā un muzejos.

Nodarbībā tika apskatīti arī leļļu māju miniatūru piemēri, izmantotie materiāli. Īpašs uzsvars tika likts uz rūpīgumu, radošumu un bezatkritumu domāšanu.

Nodarbības praktiskajā daļā skolēni paši izveidoja miniatūras, balstoties uz izstādes piemēriem un iegūtajām zināšanām. Viņi darbojās komandās, dalījās idejās un attīstīja prasmes sadarboties un iedziļināties detaļās.

Skolēnu atsauksmes apliecināja patiesu aizrautību — daudzi atzina, ka pirmo reizi redz šādu mākslas veidu un vēlētos ar to nodarboties arī turpmāk. Šī nodarbība ne tikai paplašināja redzesloku, bet arī iedvesmoja.

Luiza, 4. klase: "Man ļoti patika šī nodarbība, jo es pirmo reizi uzzināju, kas ir telpiskā miniatūra. Bija interesanti apskatīt leļļu mājas un saprast, kā tās tiek veidotas. Es arī pati gribētu tādu izgatavot ar ģimeni mājās"

Mārks, 5. klase: "Es uzzināju, ka miniatūras izmanto filmās un arhitektūrā. Visvairāk man patika apskatīt dažādos materiālus, no kā tās var taisīt. Tagad es saprotu, cik svarīgas ir detaļas."

Elza, 4. klase: "Nodarbībā bija ļoti daudz ko redzēt un iemācīties. Mani pārsteidza, ka miniatūras var būt tik reālas! Es uzzināju, ka šī māksla pastāv jau ļoti sen."

Toms, 5. klase: "Man likās forši, ka mēs paši varējām piedalīties miniatūras izveidē. Es centos izmantot otrreiz lietojamus materiālus, jo mums stāstīja par bezatkritumu domāšanu."

Sofija, 4. klase: "Man patika, ka bija daudz piemēru un mēs varējām tos apskatīt tuvumā. Es uzzināju, ka scenogrāfi izmanto miniatūras teātra izrādēm. Bija radoši un jautri!"

Kirils, 5. klase: "Bija ļoti interesanti klausīties par to, kā miniatūras izmanto dažādās profesijās. Tagad es saprotu, ka šī prasme var noderēt arī pieaugušajiem. Man patika darboties ar sīkām detaļām."

Ludmila, 4. klase: "Es agrāk nezināju, ka miniatūras ir tik sarežģītas. Tagad es zinu, ka vajag daudz pacietības un precizitātes, lai tās veidotu. Man patika, ka mēs arī paši varējām ko izveidot."

Eduards, 5. klase: "Šī nodarbība bija savādāka nekā parastās stundas. Es iemācījos, ka var izmantot dažādus materiālus — koku, papīru, plastiku. Un bija interesanti domāt, kā no mazām lietām veidot veselu pasauli."

4.-5.-6.kl. – 05.02.2025.g. Animācijas filma “Straume”

4.–6. klašu skolēni noskatījās latviešu režisora animācijas filmu “Straume”— vizuāli izteiksmīgu un emocionāli bagātu stāstu bez vārdiem. Filma iepazīstina bērnus ar dabas spēku, vientulību, draudzību un to, kā dzīvās būtnes spēj sadarboties, lai izdzīvotu. Skolēni bija pārsteigti, cik daudz var pateikt bez neviena teikuma, un daudzi vēl ilgi domāja par redzēto.

Pēc filmas skolēni analizēja redzēto klases stundās — pārrunāja tēmas, emocijas un simbolus. Dažās klasēs notika arī zīmējumu konkurss “Mana draudzība straumē”, kur bērni attēloja savus iemīļotos tēlus un filmas mirkļus. Sarunas un radošais darbs palīdzēja vēl dziļāk izprast filmas vēstījumu.

Skolēnu atsauksmes:

Anna, 4. klase: Filma bija bez vārdiem, bet tik skaista! Es visu sapratu ar sirdi.

Kristina 5. klase: Man patika, kā dzīvnieki palīdzēja viens otram. Nebija bail, bet bija pārdomas.

Marina, 6. klase: Sākumā likās dīvaini, bet pēc tam es nevarēju atraut acis.

Toliks, 5. klase: Labākā daļa bija, kad visi izdzīvoja plūdus. Tas bija aizkustinoši.

Larisa, 4. klase: Man ļoti patika zīmēšanas stils — kā gleznas kustas.

Rihards, 6. klase: Es jutu līdzī dzīvniekiem. Man pat mazliet gribējās raudāt.

Elīna, 5. klase: Tur bija stārķis! Un viņš palīdzēja mazajam. Tas bija ļoti mīli.

Nikolajs 4. klase: Bija kā sapnis. Es gribu redzēt vēlreiz.

Lusija, 5. klase: Es iemācījos, ka pat visatšķirīgākie var kļūt par draugiem.

Romans, 6. klase: Filma bija klusa, bet skanēja iekšā ļoti skaļi.

Jana, 4. klase: Tā bija kā dzeja, tikai bez vārdiem.

Arturs, 5. klase: Es nesapratu visu, bet man ļoti patika, kā tas viss bija uzzīmēts.

7.-8.kl. - interaktīva performance “Ūdens miega negulēja”

Mākslas performance “Krāsas uz ūdens” – vērtību valoda caur krāsu, kustību un mūziku.

7.–8. klašu skolēni piedalījās izzinošā un radošā mākslas notikumā, kur gleznošana uz ūdens jeb ebru tehnika tika sasaistīta ar vērtībām — līdzietību un savaldību. Vizuālo procesi pavadīja klasiska mūzika, kas radīja mierīgu un iedvesmojošu noskaņu, ļaujot skolēniem vēl dziļāk iejusties savās domās un izjūtās.

Pirms gleznošanas skolēni tika aicināti padomāt, kā izskatās līdzietība? Kā var vizuāli attēlot savaldību? Kādas krāsas, formas un kustības vislabāk raksturo šīs vērtības? Atbildes viņi meklēja gan sevī, gan ūdens virsmā, kur ar krāsu palīdzību radīja personiskus un simboliskus attēlus.

Šī performance kļuva par radošu refleksiju par vērtībām, ko bieži grūti izteikt vārdos. Skolēni ne tikai iemācījās vizuāli domāt, bet arī izdzīvoja mākslas un mūzikas sinerģiju, kas palīdzēja dziļāk izprast līdzietību un savaldību kā cilvēcisku kvalitāti.

Skolēnu atsauksmes pēc “Ūdens miega negulēja”, kurās viņi pārdomāja vērtības:

Marina, 7. kl.: “Es zīmēju apļus, kas ieplūst cits citā, jo līdzietība man nozīmē saprast otru cilvēku un būt viņam blakus, pat neko nesakot.”

Roberts, 8. kl.: “Man šķiet, savaldība nav tikai klusēšana. Tas ir spēks nepateikt ko lieku. Es izvēlējos tumšzilu — tā ir kā iekšējs miers.”

Julija, 7. kl.: “Man bija sajūta, ka krāsas uz ūdens kustas tāpat kā jūtas cilvēkā. Līdzietība man saistās ar maigumu, tāpēc es zīmēju mīkstas līnijas.”

Maksim, 8. kl.: “Es sapratu, ka savaldība ir tad, kad tu vari būt dusmīgs, bet izvēlies nerīkoties no dusmām. To ir grūti izskaidrot, bet var uzzīmēt.”

Žanna, 7. kl.: “Es zīmēju cilvēkus kā pilienu ūdenī. Līdzjūtība ir tad, kad viens vilnis ietekmē otru. Mēs visi esam saistīti.”

Kristina, 8. kl.: “Es izvēlējos dzelteni krāsu līdzietībai, jo tā man liekas silta un dziedinoša. Kā saule, kas apspīd arī tos, kuriem grūti.”

Eduards, 7. kl.: “Šodien pirmo reizi es domāju, kā vērtība izskatās mākslā. Līdzietība var būt kā gaiša līnija starp tumšām. Tā vada.”

Marija, 8. kl.: “Projektu nedēļā mēs daudz runājām par līdzietību — kā tā izpaužas ikdienā, vārdos un darbos. Tagad bija iespēja to attēlot krāsās, un tas lika paskatīties uz šo vērtību citādāk. Es sapratu, ka līdzietība nav tikai jūtas, bet arī rīcība. Manā zīmējumā tā bija kā silta gaisma, kas izplūst un sasniedz citus”.

9.kl. – 3.,4.,5.02.2025 - Žaņa Lipkes memoriāls

Ģimnāzijas 9. klašu skolēni jau piekto gadu pēc kārtas tradicionāli apmeklē Žaņa Lipkes memoriālu — vietu, kur vēsture atdzīvojas klusumā, pazemes slēptuvē. Šeit, 3x3 metru telpā, no nacistiem slēpās ebreju ģimenes. Pusaudži saprata, ka pat viens cilvēks var mainīt likteņus. Gaisotne bija kā kino bez skaņas, bet ar spēcīgu atbalsi. Katrs priekšmets šeit ir liecinieks. Ekskursija izvērtās kā saruna par drosmi, izvēli un cilvēku. Pēc izešanas ilgi klusējām — iespaidi runāja paši par sevi.

Pēc muzeja apmeklējuma skolēni dalījās iespaidos:

“Bijām Žaņa Lipkes muzejā, kopumā bija interesanti, daudz ko uzzināju par holokaustu Latvijā un par to, kā viņš glāba ebrejus no vāciešiem” (Anna 9.kl).

“Muzejā memoriālā es uzzināju to, ko es nezināju pirms tam. Piemēram, ka kādi cilvēki ebrejus vispār glāba. Bija interesanti redzēt, kādā bunkurā tas bija, un kādi izmēri tur bija.”

“Muzejā man patika atmosfēra un neparastā atrašanās vieta pašā muzejā, kurā bija interesants stāsts par Žani Lipki, kurš glāba ebrejus, bija interesanti apskatīties, kā izskatījās bunkurs, un izpētīt visu caur VR brillēm.” (Nikolajs 9.kl.).

“Gājiens uz memoriālu bija ļoti interesants, mani tiešām aizkustināja stāsts, kā tolaik notika tas viss, un kā Lipke palīdzēja ebrejiem. Ja būtu vēl līdzīga vieta, kas arī saistīta ar vēsturi Latvijā, es labprāt aizietu ar klasi, jo šis man ļoti patika un ieinteresēja.” (Ruslans (9.kl.).

“Žaņa Lipkes muzejs ir vislabākais. Man ļoti patika, jo muzejs bija iekārtots modernā stilā, un mums stāstīja notikumus jauns cilvēks. Šis ir vismūsdienīgākais muzejs, kādā jebkad es esmu bijusi, un visinteresantākā mini ekskursija. Es arī labāk izpratu Žaņa Lipkes notikumu gaitu ar muzeja palīdzību.” (Violeta 9.kl.).

10.kl. Stunda muzejā “Rīgas Birža”

10.klašu skolēni kulturoloģijas stundās apguva baroka, klasicisma, holandiešu reālisma un rokoko stilus, bet muzeja “Rīgas Birža” apmeklējums kļuva par iespēju šīs zināšanas pārbaudīt dzīvē. Praktiskajā darbā skolēni centās atpazīt mākslas stilu darbos, ieraudzīt to raksturīgās iezīmes un sasaistīt gleznas ar klasiskās literatūras tēliem un noskaņām.

Viens no uzdevumiem bija izvēlēties gleznu, kas emocionāli uzrunāja visvairāk, un pamatot savu izvēli — kāpēc tieši šis darbs, ko tas stāsta un kādu vērtību pauž. Skolēni mācījās skatīties uz mākslu ne tikai kā uz skaistu attēlu, bet kā uz stāstu, kas turpina dzīvot domās un sajūtās. Muzejs pārvērtās par klasi bez sienām, kur zināšanas pārtapa izpratnē un personīgā atklājumā.

1. Milana, 10. klase:

“Pirms tam mākslas stili man likās kā teorija grāmatā — baroks, klasicisms... Bet muzejā es pēkšņi redzēju tos dzīvus. Gleznās bija emocijas, dramatiskums, miers. Man patika, ka mēs varējām paši domāt, meklēt un analizēt. Kvests lika paskatīties uz mākslu ar interesi un mazliet pat azartu.”

2. Sergejs, 10. klase:

“Es sapratu, ka māksla nav tikai vēsture, bet arī sajūta. Viena baroka glezna mani satrieca — tur bija tik daudz gaismas un ēnas, kā dzīvē. Es nekad agrāk nebūtu domājis, ka varu sasaistīt gleznu ar kādu lasītu stāstu. Tas bija kā atrast tiltu starp vārdiem un attēliem.”

3. Agata, 10. klase:

“Muzejā bija īpaša atmosfēra. Tur viss liek runāt klusāk, domāt dziļāk. Kvests man palīdzēja paskatīties uz gleznām kā uz noslēpumiem, kas jāatklāj. Es iegūmēju vairāk nekā parasti klasē. Un pirmo reizi es pati gribēju uzzināt vēl vairāk.”

4. Fjodors, 10. klase:

“Man visvairāk patika, ka mums nebija jāmeklē “pareizā atbilde”. Mēs paši domājām, paši spriedām. Es izvēlējos vienu darbu klasicisma stilā — mani uzrunāja tā līdzsvars. Pēc tam es domāju par to vēl visu dienu. Tas nozīmē, ka māksla mani tiešām aizskāra.”

5. Liza, 10. klase:

“Holandiešu reālisms bija pārsteigums — tik daudz detaļu, tik daudz stāstu vienā ainā. Es sāku domāt par cilvēkiem, kuri tur attēloti, un kas varētu būt viņu dzīvē. Kvests palīdzēja pievērst uzmanību, kas parasti paliek nemanīts.”

6. Aleks, 10. klase:

“Es nekad nebiju bijis tik aktīvs muzejā. Kvests padarīja visu par spēli, bet vienlaikus mēs daudz mācījāmies. Man patika domāt, kāda literatūra atbilst kādai gleznai — bija interesanti salīdzināt mākslas valodas.”

7. Olesja, 10. klase:

“Es iemācījos skatīties dziļāk — ne tikai, ko redzu, bet arī, ko jūtu. Rokoko gleznās es sajutu vieglumu un sapņainību, ko nevar izskaidrot tikai ar vārdiem. Muzejs man deva iespēju būt daļai no mākslas, ne tikai skatītājam.”

10.-11.kl. – 05.02.2025. Animācijas filma “Straume”

10.–11. klašu skolēni noskatījās Ginta Zilbalodisa animācijas filmu “Straume” — vizuāli fascinējošu un simbolisku stāstu bez dialogiem. Atšķirībā no jaunākiem skatītājiem, pusaudži un skolotāji filmā ieraudzīja daudz vairāk nekā vienkārši dzīvnieku piedzīvojumu.

Šis darbs runā par zaudējumu un vientulību, par spēju uzticēties, kad pasaule sabrūk, un par iekšējo pārtapšanu. Katra sastaptā radība — no noslēgtā kaķa līdz rūpīgajam lemuram vai brīvību alkstošajam putnam — kļūst par simbolu dažādiem cilvēku dzīves posmiem un izvēlēm. Filmas klusums lika domāt, cik daudz mēs izsakām bez vārdiem — ar skatienu, rīcību, klusēšanu.

Skolēni pārrunāja cilvēka attiecības ar dabu, ekoloģisko līdzsvaru, bet arī ar iekšējo plūsmu, kurā mēs peldam- viens, vai kopā ar citiem. Daudzi atzina, ka tā ir filma, kas paliek prātā un “skatās” vēl ilgi pēc pēdējā kadra.

Filma “Straume” izrādījās ne tikai vizuāls baudījums, bet arī emocionāls spogulis, jo katrs skatītājs tajā redzēja ko citu.

Atsauksmes no 10.–11. klašu skolēniem pēc filmas “Straume” noskatīšanās:

Eliza, 11. klase: “Sākumā šķita vienkārši skaisti kadri, bet ar katru minūti sapratu — šī ir filma par mani. Par to, ka ne vienmēr jārunā, lai kāds tevi saprastu.”

Marks, 10. klase: “Tas kaķis man likās kā cilvēks, kurš pēc katras neveiksmes tomēr ceļas un iet tālāk. Man patika, ka nevienam nav ‘ļauņa’ loma, ir tikai dažādas vajadzības un bailes.”

Arina, 10. klase: “Klusums filmā lika domāt vairāk. Kad nav vārdu, viss svarīgākais ir tajā, ko jūti. Man tas bija ļoti spēcīgi.”

Niks, 11. klase: “Es pamanīju, ka katrs dzīvnieks pārstāvēja kādu emociju vai rakstura iezīmi. Un tikai sadarbībā viņi tika uz priekšu. Tāpat kā mēs klasē.”

Zoja, 10. klase: “Filma ir par atbildību. Par to, ka nav jēgas bēgt vienam — visvieglāk ir, kad kāds ir blakus.”

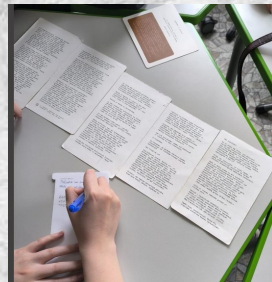
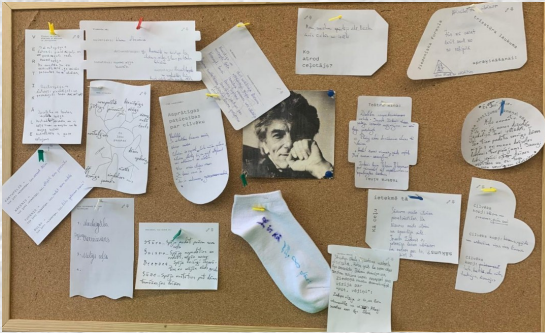
Beti, 11. klase: “Bija viena epizode, kur viņi visi klusējot sēdēja vienā plostā. Man tā likās kā metafora mūsu dzīvei — katrs pats par sevi, bet kopā.”

Koļa, 10. klase: “Man šķita interesanti, ka nav neviena cilvēka filmā. It kā mums būtu jāskatās uz pasauli no malas, un jājautā, kā mēs pret to izturamies?”

Jeva, 11. klase: “Es sapratu, ka man pašai bieži ir straumes sajūta, kad viss mainās, un tu nezini, kurp tiec. Šī filma man palīdzēja saprast, ka tas ir normāli.”

Ratmirs, 10. klase: “Pēc filmas gribējās klusēt. Nevis tāpēc, ka bija garlaicīgi, bet tāpēc, ka galvā notika pārdomas.”

2025.gada 22.aprīlī ģimnāzijā viesojās Ziedoņklase. 12.klašu skolēniem šis pasākums tiek piedāvāts jau vairāku gadu garumā. Jo tiešām, cik daudz fantastisku lietu var uzzināt par autora personību un mūsu valsti Latviju! Detektīvspēles laikā skolēni iepazīstas ar Imanta Ziedoņa biogrāfiju. Lai izzinātu sevi, varēja darboties individuāli un komandā. Nodarbība klasē noritēja stacijās, kuras katra veltīta kādai no Imantam Ziedonim nozīmīgām dzīves jomām – darbs, daba, ceļš un paradokss.

Arina, 12.b klase: "Ziedoņklasē es uzzināju, ka Imants Ziedonis bija ne tikai dzejnieks, bet arī aktīvs sabiedriskais darbinieks. Viņš daudz darīja, lai saglabātu Latvijas kultūru un valodu. Mani īpaši aizkustināja fakts, ka viņš ceļoja pa Latviju, lai iepazītu cilvēkus un viņu stāstus. Šī ideja par Latviju kā dzīvu organismu mani ļoti uzrunāja."

Kirills, 12.b klase: "Imants Ziedonis uzskatīja, ka mazās lietas dzīvē ir tikpat svarīgas kā lielās. Detektīvspēles laikā es uzzināju, ka viņš vāca kultūras vērtības un aktīvi aizstāvēja tautas identitāti. Ļoti iespaidoja viņa ideja par 'ceļu', kas simbolizē cilvēka dzīves ceļu un meklējumus. Nodarbība lika man aizdomāties par to, cik svarīgi ir nepazaudēt saknes."

Artūrs, 12.c klase: "Man patika, ka nodarbībā mēs iepazīnām Ziedoni no dažādiem aspektiem — kā rakstnieku, filozofu un domātāju. Uzzināju, ka viņš spēja paradoksos saskatīt patiesību un skaistumu. Īpaši aizrāva viņa darbi par dabu un cilvēka attiecībām ar vidi. Šī pieredze lika man paskatīties uz latviešu literatūru dziļāk un personiskāk."

Jegors, 12.a klase: "Es biju pārsteigts, cik daudzpusīga bija Imanta Ziedoņa personība. Viņš spēja vienlaikus būt gan ļoti vienkāršs, gan ārkārtīgi dziļš savās domās. Nodarbībā mani uzrunāja viņa ideja par to, ka cilvēka vērtība slēpjas viņa individualitātē. Šāds skatījums šķita ļoti aktuāls arī šodienas pasaulē."

Maksims, 12.a klase: "Gribu teikt paldies pedagogiem, kas padara stundas interesantākas. Ziedoņklase ir iespēja neformālākā gaisotnē ieraudzīt savus klasesbiedrus, ieklausīties viņu stāstos, dzirdēt viņu domu lidojumu!"

Jūgendstila noslēpumi – piedzīvojums, kas paliek atmiņā

Rīgas Zolitūdes ģimnāzijas skolēni jau vairākus gadus sadarbojas ar “Prima Tour”, kas palīdz mums iepazīt pilsētas vēsturi, arhitektūru un kultūru. Iepriekš mēs kopā pētījām Vecrīgas stāstus, bet šoreiz devāmies jūgendstila noslēpumu meklējumos, lai izzinātu šo unikālo, skaisto un pārsteidzošo stilu, kas padara Rīgu par īpašu vietu pasaules kartē.

Kvests bija izstrādāts pārdomāti un aizraujoši – interesanti uzdevumi, jautājumi, arhitektūras elementi, kas bija jāatrod, jāanalizē un jāsaista ar teoriju. Tā nebija tikai pastaiga pa pilsētu, tā bija īsta detektīvspēle, kurā katrs skolēns varēja justies kā pētnieks. Mēs meklējām maskaronus, vītnes, logu rotājumus, iemācījāmies atšķirt “mežģiņu balkonus” no “lauru vainagiem” un sapratām, cik daudz sīku detaļu ir paslēptas šķietami pazīstamās ēkās.

Īpaši priecēja, ka jūgendstila stundu skolā mēs jau bijām apguvuši teorētiski, bet šajā kvestā padziļinājām zināšanas, ieraudzījām arhitektūru dzīvē un sajutām pilsētas stāstu pavisam citādi.

Skolēnu atsauksmes

Aleksandra, 10. klase: Ļoti patika, ka varējām redzēt, kā teorija no grāmatas kļūst par reālu pieredzi. Rīgas ielas tagad šķiet daudz interesantākas!

Ričards, 10. klase: Kvestā bija sajūta, ka tu pats atklāj noslēpumus. Es iegaumēju vairāk nekā klasē, jo bija jāmeklē un jāpamana viss pašam.

Sofija, 11. klase: Man patika atrast dekorus, ko citādi pat nepamanītu. Jūgendstils tagad šķiet ne tikai skaists, bet arī ļoti dziļš un pārdomāts stils.

Aleksejs, 10. klase: Ļoti labi, ka teoriju varējām pārbaudīt dzīvē. Es tagad saprotu, ko nozīmē “simetrija” un “ornaments”, jo redzēju to pats.

Elīza, 11. klase: Bija forši sadarboties komandā un dalīt pienākumus – viens lasa jautājumu, otrs meklē, trešais fotografē. Ļoti dzīva mācību stunda!

Aleks, 10. klase: Esmu priecīgs, ka mums ir iespēja šādi mācīties. Man šķita, ka jūgendstils ir tikai par ēkām, bet tagad redzu – tā ir vesela pasaule ar saviem simboliem.

